

ЗНАЧЕННЯ АГРОТУРИЗМУ В РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ

Марко ГЛУХ

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського, м. Львів, Україна*

Вступ. Одним із найефективніших засобів подолання депресивності та застою у соціально-економічному розвитку сільських територій можна вважати аграрний туризм. Цей вид туризму можна віднести до пріоритетних напрямів розвитку сіл, вважати одним із найважливіших соціально-економічних чинників, який у майбутньому зможе поліпшити загальний стан сільських територій.

Аграрний туризм відіграє одну з провідних ролей у розвитку сільських територій, оскільки за правильного алгоритму дій дасть змогу відродити українське село у виробничій сфері, а також надасть поштовх у розвитку сфер послуг та обслуговування.

Мета – обґрунтувати інноваційний розвиток агротуризму гірських територій як сталого розвитку Карпатського регіону.

Методи дослідження: абстрактно-логічний; системний аналіз та синтез; порівняльний аналіз.

Результати. Головна мета аграрного туризму – інноваційний туристичний продукт, який би виходив за рамки традиційного уявлення про туристичну пропозицію та неодмінно враховував би природну, історико-культурну специфіку регіонів [1].

В українських селах є великий потенціал для розвитку агротуризму, завдяки якому можна створити комплексний туристичний продукт, а особливо на території Карпатського регіону, оскільки він багатий на природні, туристичні та історико-культурні ресурси, що зумовлює його привабливість в очах туристів. Результатом розвитку цього виду туризму є можливість реалізації власної продукції сільського господарства. Таким чином, агротуризм можна назвати підприємницькою туристичною діяльністю, яка здійснюється на основі аграрних підприємств і сільських садиб та пов'язана із сільським господарством [2].

Скрутна економічна ситуація сільських територій призводить до пошуку сільськими жителями нових альтернативних джерел отримання доходу. Агротуризм є економічно вигідним для власників садиб, ферм та інших сільських мешканців, оскільки надає можливість диверсифікувати сільськогосподарську діяльність та отримувати додатковий дохід шляхом здійснення агротуристичної діяльності на селі.

Диверсифікований та автентичний характер традиційної сільськогосподарської діяльності, інтерес фермерів та їхня готовність займатися агротуристичною діяльністю, наявність людських і природних ресурсів, а також наявність сільського господарства визначені як основні сильні сторони та загальні можливості розвитку агротуризму в країні.

Основною формою діяльності міських жителів залишається сільськогосподарське виробництво, проте у разі поєднання з агротуристичною діяльністю може сприяти покращенню економічної ситуації завдяки розширенню зайнятості фермера не лише у виробництві, а й у сферах послуг та обслуговування. Така диверсифікація якнайкращим чином відобразиться як на житті селян, так і на розвитку села у цілому. Отримання додаткового доходу сільськими жителями стимулює їх до поліпшення процесу надання послуг через удосконалення матеріально-технічної бази для виробництва сільськогосподарської продукції, оснащення господарського подвір'я додатковими атракціями (басейн), що матиме позитивний вплив на задоволення потреб вибагливих туристів [3].

Так, з кожним роком агротуризм дедалі більше популяризується, захоплює більшу частку ринку, тим самим залучає щораз більше туристів не тільки українських, але й іноземних, які бажають не лише цікаво відпочити, а й задовільнити власні потреби. Тому за постійно збільшуваною кількістю туристів виникає необхідність у задоволенні їх різноманітних запитів, що, відповідно, зумовлює розвиток не лише сфер обслуговування та виробництва, а й сфери послуг, тобто транспорту, зв'язку, торгівлі та інших послуг, чи будівництві нових об'єктів інфраструктури.

Висновок. Таким чином, позитивний вплив аграрного туризму на розвиток сільських територій очевидний, оскільки, по-перше, окрім задоволення потреб туристів, задовольняють і власні завдяки отриманню додаткового доходу від наданих послуг, по-друге, відбувається зниження безробіття, оскільки для надання послуг туристам і виконання їх запитів залучається дедалі більша кількість селян, по-третє, росте значущість села за рахунок залучення не лише сільських, а й міських жителів, що також дає можливість розв'язати одну з основних проблем – міграції місцевого населення до міст. Аграрний туризм є важливим чинником активізації та сталого розвитку сільської місцевості.

Ключові слова: агротуризм, диверсифікація, сільські території, туристи.

Список використаних джерел

1. Ісаєнко В. М., Ніколаєв К. Д., Бабікова К. О. та ін. Стратегія сталого розвитку (туристична галузь) / В. М. Ісаєнко, Білявської Г. О. – Київ: Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2014. – 295 с.
2. Мунін Г., Зінов'єв Г. Сільський туризм – альтернативний вид туризму / Г. Мунін, Г. Зінов'єв. Сільський туризм зелений. 2003. № 111. С. 44–45.
3. Андренко І. Б. Проблеми розвитку туризму і готельного господарства: регіональний аспект: монографія / І. Б. Андренко та ін.; за ред. І. М. Писаревського; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Харків: ХНАМГ, 2010. – 276 с.